

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.013/2019/8.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Kozma Zsolt Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

A III. rendű alperes:

Az I-III. alperesek képviselője: Nagy-Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I., II. és III. alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítélőtábla Gf.IV.20.145/2018/5/I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 22.G.40.073/2016/99. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I., II. és III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű alperes 2007. április 2-től 2013. július 8-áig, a II. rendű alperes 2007. április 2-től 2013. január 29-ig, a III. rendű alperes pedig ezt követően 2013. március 15-ig volt vezető tisztségviselője a 2015. augusztus 12-ével felszámolás alá került **HH.** Kft.-nek (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet). Az alperesek egyúttal alapító tagjai is voltak az adósnak, az I. és a

III. rendű alperesek tagsági jogviszonya 2012. július 8-ig, a II. rendű alperesé pedig 2013. január 29-ig állt fenn.

- [2] Az adós beruházásában **S**-on megépült társasház (a továbbiakban: társasház) középső egységének két ikerlakása közül a felperes 2011. február 10-én adásvételi szerződést kötött az adóssal az A/2/B lakásra, 26.800.000 Ft vételár kikötésével. Az adásvételi szerződés végül a szerződő felek közös akaratából megszűnt, a felperesnek a részéről vételárelőleg és foglaló címén teljesített 6.000.000 Ft visszafizetésére követelése keletkezett, amelyet perben érvényesített az adóssal szemben. A **S**-i Járásbíróság a 2014. június 12-én jogerőre emelkedett ítéletével kötelezte az adóst 6.238.000 Ft vételárelőleg és járulékai megfizetésére.
- [3] Az adós 2010. december 31-től fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.
- [4] 2012. december 10-én az adós a siófoki társasházban levő A/2/A számú lakást 17.000.000 Ft vételáron értékesítette. Az adásvételi szerződésben rögzítettek szerint a vételár meghatározásakor a szerződő felek figyelemmel voltak a lakás lakhatóvá tételéhez szükséges beruházásokra. Az adásvételi szerződés alapján indult illetékügyben a hatóság az A/2/A számú lakás $\frac{1}{2}$ -ének értékét 8.500.000 Ft-ban elfogadta.
- [5] 2013. február 26-án az adós 8.850.000 Ft tagi kölcsönt fizetett vissza.
- [6] Az adós 2013. május 25-i taggyűlése a 2012. évi beszámoló elfogadásához kapcsolódóan a veszteségek fedezetére 600.000 Ft pótbefizetésről döntött, amelyet a tagok 2013. június 28-án teljesítettek.
- [7] Az I., II. és III. rendű alperesek 2013. július 8-án az adós társaságban levő üzletrészeiket 3.000.000 Ft vételár ellenében átruházták **K.A.**-ra. Az üzletrész átruházási szerződés tartalmazta, hogy az üzletrészek vételárát a felek a társaság tevékenységének, pénzügyi, számviteli helyzetének teljes ismeretében határozták meg, illetve hogy az adósnak tartozása, követelése, eszközállománya nincs, 8.238.000 Ft - perben érvényesített - vitatott kötelezettséget leszámítva. A 2013. július 8-án kelt átvételi elismervény szerint az üzletrészek vevője átvevőként elismerte, hogy az I. rendű alperestől mint ügyvezetőtől átvette a társaság 4.651.340 Ft készpénzkészletét. Az üzletrész-adásvételhez kapcsolódóan a vevő részére 2013. július 11-én átadásra kerültek az adós iratai, így a 2007-2010. évekre vonatkozó teljes könyvelés, a könyvelőtől a személyi anyagok, nyilvántartások, könyvelési bizonylatok, kiadási és bevételi pénztárbizonylatok.
- [8] A felperes 2014. szeptember 24-én előterjesztett kérelmére indult eljárásban az adós 2015. augusztus 12-i hatállyal került felszámolás alá. A felperes a felszámolási eljárásban hitelező, követelését a felszámoló 8.029.881 Ft összegben nyilvántartásba vette.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [9] A felperes módosított keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően az alperesek ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezáltal az adós vagyona a 2012. december 10-i ingatlanértékesítéssel 8.400.000 Ft-tal, további 3.108.000 Ft kiadással, valamint tagi kölcsön 2013. február 26-i visszafizetése miatt 8.850.000 Ft-tal csökkent.
- [10] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperesek az adós fenyegető fizetéseképtelenségének bekövetkezését követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el, az I., II., és III. rendű alperesek magatartásával okozati összefüggésben a társaság vagyona 8.400.000 Ft-tal, az I és III. rendű alperesek magatartásával összefüggésben pedig további 8.850.000 Ft-tal csökkent, amely vagyoncsökkenésekért az azt okozó alperesek felelőssége egyetemleges.
- [13] A jogerős ítélet indokolása szerint az ügyvezetői felelősség Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei közül az aggálytalan szakértői vélemény alapján megállapítható volt az ügyben az adós 2010. december 31-étől folyamatosan fennálló fenyegető fizetéseképtelensége. A kereset a társaság vagyoncsökkenését ezt követően három tételből vezette le: idetartozott a tagi kölcsön visszafizetése, az ingatlan piaci ár alatti értékesítése és a társaság mérlegében 3.108.000 Ft összegben megjelenő, a felperes által fiktív költségként nevesített tétel. Utóbbit illetően egyetértett az ítélőtábla a törvényszék álláspontjával abban, hogy a vagyoncsökkenés ténye a szakértői vélemény figyelembevételével sem volt megállapítható. A másik két kereseti összetevővel kapcsolatban kifejtette a másodfokú bíróság, hogy az A/2/A jelű lakás 2012. december 10-i értékesítése eredményeként a vagyoncsökkenés megállapíthatóságát nem zárta ki a 2013. június 30-i fordulónappal készített közbenső mérleg, az abban kimutatott vagyonelemek. Az elsőfokú ítélet álláspontjától eltérően – ami a közbenső mérlegre, a főkönyvi kartonra, valamint az adásvételi szerződést követő átvételi elismervényre alapítottan azon alapult, hogy sem a közbenső mérleg adatai, sem pedig az üzletrész-átruházást követő teljeskörű iratátadás nem voltak kétségbe vonhatók, illetve hogy az adósnak a közbenső mérlegben kimutatott vagyona (1.251.000 Ft követelés, 4.653.000 Ft pénzeszköz) és a pótbefizetés fedezetet nyújtott a tagi kölcsön visszafizetésének idején a 6.000.000 Ft-os követelésre – a másodfokú bíróság álláspontja szerint mind a hivatkozott közbenső

mérleg, mind pedig a 4.651.340 Ft átadásáról szóló 2013. július 8-i elismervény, illetve a számviteli alapbizonylatokkal alá nem támasztott főkönyvi kartonok hitelessége megdőlt a perben, ezért a megjelölt iratokra ítéleti tényállás nem volt alapítható. Kiemelte, hogy az egyébként közzé nem tett közbenső mérlegre az alperesek a 2016. szeptember 12-i tárgyalást követően hivatkoztak csak a perben, a vitás mérlegadatokkal szemben korábban csak tanúbizonyítási indítványuk volt, a közbenső mérleg összeállítását, létét nem állították. A beszerzett szakértői vélemény értelmében az adós mérlegadatai - számviteli bizonylatok, analitikus nyilvántartások hiányában - nem hitelesek, a főkönyv nem felel meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) előírásainak. Aggályossá tette a közbenső mérleget az is, hogy a felperes igényét az adóssal szemben a **S**-i Járásbíróság perben bírálta el, a per jogerős befejezését megelőzően (2014. június 12.) az adós stornó számlát nem állított ki a felperes teljesítéséhez kapcsolódóan, ennek ellenére a közbenső mérleg mégis a stornó számlaadatának megfelelően tartalmaz áfa-visszaigénylésre követelést az adóhatósággal szemben 1.251.000 Ft összegben. Kiemelte még az ítéletábra, hogy sem az üzletrész-átruházási szerződés, sem az iratok átadásáról készült átadás-átvételi jegyzőkönyv nem tesz említést a szerződéskötés napján már rendelkezésre álló, a társaság vagyoni helyzetét mutató közbenső mérlegről. A házipénztár létének, az átvételi elismervény vonatkozó adatának ellentmondott az üzletrész-adásvételi szerződés arra vonatkozó tartalma is, hogy a társaságnak tartozása, követelése, eszközállománya - a peres eljárásban vitatott kötelezettséget leszámítva - a szerződés idején nem volt. Megjegyezte az ítéletábra, hogy az alperesek nem adtak magyarázatot a perben arra az ellentmondásra sem, hogy az üzletrész átruházási szerződés napján már elkészült közbenső mérlegben kimutatottakhoz képest miként tartalmazhat eltérő adatot a társaságot megillető követeléssel kapcsolatban a szerződés.

- [14] Utalt az ítéletábra arra is, hogy 2013. július 8-i üzletrész-átruházási szerződés eredményeként az adós végül fantomizálódott. Az új tulajdonosnak nem állt szándékában a tőkehiányos társaság tényleges működtetése, amelyet alátámasztott a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Bünyügyi Igazgatósága Somogy Megyei Vizsgálati Osztályának 62002/198/2016. számú házkutatási jegyzőkönyve: a vevő abban foglalt nyilatkozata szerint az adós tevékenységet nem végzett, arra pedig, hogy a társaságnak volt-e könyvelője, az üzletrész megszerzésekor kapott-e iratokat, nem emlékezett.
- [15] Mindebből következően a másodfokú bíróság álláspontja szerint - a szakvélemény megállapításaira is figyelemmel - nem volt megállapítható a perben, hogy az adós a szerződéskötés idején rendelkezett a közbenső mérlegben feltüntetett házipénztár-állománnyal. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdésébe ütközik az

elsőfokú ítélet következtetése arra, hogy a vizsgált tagi hitel visszafizetésekor az adósnak rendelkezésére állt olyan likvid eszköz, amely fedezetet nyújtott a felperes követelésére. A bírósági gyakorlat szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése nem teszi lehetővé a vezető tisztségviselő számára, hogy a társaság külső, érdektelen hitelezőivel szemben előnyben részesítse a tagi kölcsönköveteléssel rendelkező hitelezőt, ezért megállapítható volt az adós vagyonsökkenése a kifizetett tagi hitel összegével egyező mértékben, 8.850.000 Ft-tal.

- [16] Az adós ingatlanának 2012. december 10-i értékesítése körében vizsgálandó kérdés - nem a jogügylet megtámadását megalapozó értékaránytalanság [Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 201. § (2) bekezdés], hanem - az volt, hogy a gondos, a hitelezői érdekeket szem előtt tartó ügyvezetői magatartásának zsinórmértékéhez képest járt-e az adásvételi szerződés társasági vagyonsökkenéssel. A beszerzett szakértői vélemény, valamint az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint a perbeli A/2/A lakás azonos helyrajzi számon szerepel az A/2/B lakással, a lakások nem önálló ingatlanok. Az A/2/A jelű lakás a hozzátartozó garázzsal együtt a szakvélemény szerint bruttó 25.400.000 Ft forgalmi értéket képviselt, az A/2/B jelű lakást pedig a felperes korábban 26.800.000 Ft-ért vásárolta meg, a vele kötött szerződés nem tért ki a lakás állapotára, arra sem, hogy az esetleg ne lenne beköltözhető. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy mindkét lakás beköltözhető, ráfordítást nem igénylő állapotát támasztotta alá a végleges használatbavételi engedély. Rámutatott arra is, hogy az A/2/A jelű lakást a társaság korábban úgy értékesítette - utóbb felbontott szerződéssel - ügyvezetője részére, hogy 90%-ban határozták meg a lakás készültségét. A kereset alapjául megjelölt szerződés az előzőektől eltérően rögzítette a lakás lakhatóvá tételéhez további beruházások szükségességét, ez az adat azonban nem volt megfeleltethető a végleges használatbavételi engedélynek, a felperessel azonos helyrajzi számon szereplő másik lakásra kötött adásvételi szerződésnek. Az ítélet tábla mindebből arra következte, hogy az adós ügyvezetése nem volt figyelemmel a hitelezők érdekeire, amikor a vizsgált ingatlant a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezése után a 25.400.000 Ft-ot jelentő piaci ár 67%-ának megfelelő vételárért értékesítette, a társaságnak ezzel 8.400.000 Ft-os vagyonsökkenést okozva.
- [17] Rögzítette végül a jogerős ítélet, hogy az egyes alperesek felelőssége kizárólag a saját magatartásukkal előidézett társasági vagyonsökkenésért volt megállapítható. A II. rendű alperes a tagi kölcsön visszafizetése idején nem töltött be vezető tisztséget, ezért az előidézett vagyonsökkenésért nem volt felelősségre vonható. A III. rendű alperes 2013. január 29-től ügyvezetője volt a társaságnak, az ezt megelőző időszakban pedig megállapíthatóan árnyékdirektornak minősült.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság utasítását kérték új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.
- [19] A tagi kölcsön visszafizetésével kapcsolatban megállapított vagyoncsökkenés tekintetében állították, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményével ellentétes, téves és jogszabálysértő következtetésre jutott. Álláspontjuk szerint releváns bizonyítandó tény volt a perben, hogy a tagi kölcsön visszafizetésének idején az adós vagyona kellő fedezetet nyújtott-e a nyilvántartott 6.000.000 Ft-os követelésre. Tévesen következtetett a másodfokú bíróság a társaság fantomizálására a 2013. júliusi üzletrész-adásvétel eredményeként. A jogerős ítéletben értékelt házkutatási jegyzőkönyv nem az alperesekkel szerződő vevő nyilatkozatát, hanem az üzletrészeket tőle megvásárló Balázs Lajos nyilatkozatát tartalmazta. A nyilatkozat nem volt az I-III. rendű alperesekre vonatkoztatható. Állították egyúttal, hogy a megjelölt tanúvallomás a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 82. § (2) bekezdésében írt figyelmeztetés elmaradása miatt nem volt felhasználható bizonyítékként. Hivatkoztak Kovács Attila 2016. augusztus 5-i tanúvallomására, amely kiterjedt az üzletrészvétel céljára, a házipénztárban kimutatott összeg átvételére is. Hangsúlyozták, hogy irat- és vagyonátadási kötelezettségüknek a vevő felé eleget tettek, az üzletrész-adásvétel nem irányult az adós fantomizálására. Megjegyezték, hogy az irat- és vagyonátadási kötelezettség elmulasztása az adott ügytípusban a hitelezői érdekek vélelmezett sérelmét jelenti a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerint, felveti egyúttal a bizonyítási teher megfordulása miatt a másodfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségét, illetve a további bizonyítás lefolytatása érdekében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezését. A másodfokú bíróság az rPp. 3. § (3) bekezdése, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése megsértésével állapította meg a tagi kölcsön visszafizetésével az adós vagyoncsökkenését, a hitelezői érdekekbe ütköző alperesi eljárást.
- [20] Utaltak arra, hogy a felperes nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének azzal, hogy a társaság közbenső mérlegében foglaltak, a főkönyvi kartonok helyessége kétségesse vált. A tagi kölcsön jogcímén fennálló követelésekkel szemben nem élvez elsőbbséget egyéb jogcímen harmadik személyekkel szemben fennálló kötelezettség.
- [21] Az ingatlan értékesítését illetően a bizonyítékok okszerűtlen értékelésére, az rPp. 206. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkoztak. Fenntartották, hogy az értékesítés idején a vizsgált lakás nem volt lakható és hasznosítható, az ingatlan szerkezetkész állapotban volt, értékesítése során a vételár a piaci viszonyoknak megfelelt. Alátámasztotta mindezt a vagyonszerzési illeték

kiszabása érdekében eljárta Nemzeti Adó- és Vámhivatal határozata is. A beszerzett szakértői vélemény alkalmatlan volt a forgalmi érték bizonyítására, a szakértő ugyanis nem értékelte az ingatlan szerkezetkész jellegét, elmulasztotta az ingatlan tényleges szemléjét is. Az ügyben eljárta bíróságok nem tekinthették aggálytalannak az ingatlanforgalmi szakértői véleményt, arra alapítottnak nem állapíthatták meg a társaság vagyonsökkenését. Rámutatott egyúttal, hogy piaci viszonyok között valósult meg az ingatlan értékesítése a kikötött vételáron, az ingatlanértékesítés a hitelezői érdekek elsődlegességének megfelelt. A jogügylet eredményeként a társaság fizetőképessége időlegesen helyreállhatott, ahogy arra a felperes is utalt, ezért téves a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alkalmazásával levont következtetés az ingatlan értékesítésével bekövetkező társasági vagyonsökkenésre.

- [22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [24] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított vagy több rendelkezést felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében, illetve valamennyi támadott ítéleti rendelkezést érintően teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. Az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei

hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme - egyebek mellett - a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet - az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

- [25] Megjegyzi a Kúria, hogy az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni. Jelen ügyben e szabály alkalmazására nem volt mód.
- [26] A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét abban a részében, ami a tagi kölcsön visszafizetésével előidézett vagyoncsökkenésre, illetve az adott vagyoncsökkenésért az I. és III. rendű alperesek ügyvezetői felelősségére vonatkozott, a Cstv. 33/A. § (1) és (3) bekezdésére, valamint az rPp. 3. § (3) bekezdésére hivatkozással állította.
- [27] Az ügyben másodfokon eljáró bíróság jogszabálysértés nélkül értékelte az ügyvezetői felelősség vizsgálata körében jogszabálysértés nélkül értékelte az adós fenyegető fizetéseképtelenségét követő tagi kölcsön visszafizetés joghatását, mind a kifizetés vagyoncsökkenésben jelentkező eredménye, mind pedig a hitelezői érdekekbe ütközés oldaláról, amellyel a Kúria egyetértett. A társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzetben a tagok részéről nyújtott kölcsön visszafizetése - amellyel az adós aktív, a hitelezői igények fedezetét jelentő készpénzvagyon csökken - nem felel meg a társaság külső, érdektelen hitelezőinek érdekeire tekintettel meghatározott jogszabályi elvárásnak (BH2016. 179.).
- [28] A jogerős ítélet indokolása szerint az ítélőtábla a tagi kölcsönügylet adósi teljesítésének minősítéséhez, idetartozóan a kifizetés fedezetelvonó hatásának tisztázásához - amelyet maga a felülvizsgálati kérelem is releváns kérdésnek tekintett a perben - nem a Cstv. 33/A. §-ának jogszabálysértő értelmezésével, hanem az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok, az adós könyvelési, számviteli dokumentációja - szakértő által is vizsgált - értékelésével, az alperesek védekezése alapjául megjelölt közbenső mérleg és a kapcsolódó iratok, valamint az üzletrész-átruházási szerződés összevetésével foglalt állást. Az alperesek ebből következően nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogi

jogszabálysértések alapján, hanem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadhatták volna az általuk jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést. Az rPp. megjelölt szabályára azonban az alperesek ebben a körben nem hivatkoztak. A Kúria - a rendkívüli perorvoslat korlátaival kapcsolatban az előzőekben már kifejtettek szerint - a felülvizsgálati kérelemnek az rPp. 206. §-ára történő hivatkozása nélkül nem bírálhatta felül a támadott körben, hogy az ítéletábra helyesen, okszerűen és az egyes felekre háruló bizonyítási kötelezettségnek megfelelően értékelte-e a bizonyítás eredményét.

[29] A felülvizsgálati kérelem előzőekben részletezett hiányossága miatt önmagában elégtelen és megalapozatlan volt az alperesek hivatkozása a Be. büntetőeljárást meghatározó 82. § (2) bekezdésének megsértésére, az rPp. ügyre irányadó és állításuk szerint sérült szabályának megjelölése nélkül. Utal ugyanakkor a Kúria a polgári peres eljárásban érvényesülő szabad bizonyítás elvére [rPp. 3. § (5) bekezdés], megjegyzi továbbá, hogy a kérdéses jegyzőkönyv nem tanúvallomás felvételéről (Be. 79. §), hanem kényszerintézkedés (házkutató) alkalmazása (Be. 149. §) kapcsán készült. Az rPp. 275. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből következően - amely kizárja a felülvizsgálati eljárásban további bizonyítás felvételét - nem értékelhette a Kúria a felülvizsgálati kérelemhez csatolt jegyzőkönyvet, a benne foglalt tanúvallomást.

[30] A másodfokú bíróság az irat- és vagyonátadás kérdésének egyedül az üzletrész-átruházás körülményeinek tisztázásához, a közbenső mérlegben kimutatott vagyoni, pénzügyi adatok valódiságának feltárásához tulajdonított jelentőséget. Jelen ügyben nem merült fel az adós felszámolást megelőző vezetőjéhez telepített, a felszámoló felé teljesítendő tájékoztatási, irat- és vagyonátadási kötelezettség mikénti teljesítése [Cstv. 31. § (1) bekezdés], amelynek megsértéséhez a törvény vélelemszabállyal a hitelezői érdekek sérelmét kapcsolja. Ennélfogva téves volt a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésének, valamint azzal összefüggésben az rPp. 3. § (3) bekezdésének megsértésére.

[31] Az ingatlanértékesítésben jelentkező, ügyvezetői felelősséget megalapozó magatartással összefüggésben a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadta a jogerős ítéletet, az rPp. hivatkozott szabályának megsértésén keresztül állította a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének megsértését.

[32] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott

következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).

- [33] Jelen ügyben a felülvizsgálni kért ítéletnek az ingatlanforgalmi szakértői vélemény értékelése körében nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. A másodfokú bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtetett a hitelezői érdekekbe ütköző, egyben az adós vagyonszökkenését eredményező ügyvezetői eljárásra az adós ingatlanának a forgalmi érték 67%-át jelentő vételáron történt értékesítése miatt.
- [34] Az ítélet tábla jogszabálysértés nélkül fogadta el ítéleti döntése alapjául az ingatlanforgalmi szakértő aggálytalannak tekintett szakvéleményét, amelyben a szakértő a rendelkezésére álló ingatlan-nyilvántartási adatok, építési dokumentáció, valamint fényképfelvételek alapján határozta meg a vizsgált lakás 2012. decemberi piaci értékét. Az ingatlan szakértői szemléje - ami a szemletárgy birtokosának kötelezése, az ingatlanba való bejutás biztosítása nélkül hiúsult meg - az adott ügyben nem volt szükséges az ingatlan évekkorábbi forgalmi értékének meghatározásához, miként azt maga a szakértő is rögzítette véleményében. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően az ingatlan szerződéskötéskori műszaki állapota tisztázásához - amely egyben meghatározta a piaci értékét - az ítélet tábla helyesen, a szakvéleményen felül rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte, idetartozóan az önálló ingatlanra, a két lakásra egységesen vonatkozó használatbavételi engedély tényét, valamint a rendelkezésére álló további adásvételi szerződések tartalmát vetette össze, amelyek megdöntötték a 2012. decemberében kötött adásvételi szerződésnek az adósi ingatlan műszaki állapotára vonatkozó, a piaci értéknél alacsonyabb vételárat megalapozó tartalmát.
- [35] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni a felperes áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a csatolt megbízási

szerződés alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. január 14.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: